

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.517.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 12752 Pana Posła Janusza Cieszyńskiego, w sprawie starzejącego się społeczeństwa, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Mając świadomość zachodzących zmian demograficznych Kierownictwo Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej prowadzi działania na rzecz ograniczenia ich negatywnych skutków. W tym celu powołano w resorcie Radę do spraw Polityki Rodzinnej i Demograficznej, złożoną z naukowców i przedstawicieli samorządów. Jej zadaniem jest wypracowanie kierunków działań mających na celu poprawę sytuacji demograficznej. Nad koordynacją prac Rządu w obszarze demografii pracuje również międzyresortowy zespół.

Ponadto Minister Funduszy i Polityki Regionalnej we współpracy z Ministrem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowuje średniookresową strategię rozwoju kraju do 2035 r. - łagodzenie zmian demograficznych i adaptacja do nich jest jednym z jej głównych celów.

Wpływ na decyzje dotyczące rodzicielstwa ma wiele czynników. Analizy wskazują, że żaden z nich nie działa w oderwaniu od pozostałych, a na poziom dzietności przełożenie ma przede wszystkim poczucie bezpieczeństwa i stabilności. Ważna jest sytuacja kobiet na rynku pracy (możliwość stabilnego zatrudnienia, elastyczność form pracy oraz dostęp do usług opiekuńczo-edukacyjnych). Mając to na względzie Kierownictwo resortu rodziny koncentruje się na działaniach wzmacniających system opieki wczesnodziecięcej, które stanowią istotny element poprawy warunków życia rodzin, a także wpływają na dostępność usług umożliwiających łączenie obowiązków rodzinnych i zawodowych.

Obecnie priorytetem jest poprawa dostępności instytucji opieki nad najmłodszymi dziećmi i podniesienie jakości świadczonych przez nie usług. Zadanie to realizowane jest w ramach projektu Akademia Wsparcia. W ramach konkursu wybrano organizacje pełniące rolę Krajowego Lidera Akademii Wsparcia oraz 16 Liderów Wojewódzkich. Działalność tych podmiotów polega głównie na upowszechnianiu formalnej opieki, wspieraniu podmiotów prowadzących instytucje opieki, opiekunów oraz gmin kontrolujących instytucje opieki i współpracę z rodzicami.

W tym kontekście warto też wspomnieć o programach Aktywny Maluch 2022-2029 i Aktywny dzienny opiekun w gminie. Na 31 października 2025 roku 9 128 instytucji oferowało 265 624 miejsc opieki dla dzieci w wieku do lat 3. Poziom użłobkowania, wynosił 46%. Dla porównania 31 grudnia 2023 roku, liczba dostępnych miejsc opieki nad małymi dziećmi wynosiła 226 405 i była oferowana przez 7578 instytucji opieki, a poziom użłobkowania wynosił 36%. Ponadto gmin, które nie oferowały instytucjonalnej opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 - 31 października 2025 roku było 786, a 31 grudnia 2023 roku było ich jeszcze o 319 więcej - łącznie 1105.

1 października 2024 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka Aktywny Rodzic. Akt ten wprowadził trzy świadczenia wspierające rodziców w aktywności zawodowej i wychowaniu dziecka między 12 a 35 miesiącem życia, tj.:

- „aktywni rodzice w pracy” – w wysokości 1500 zł (1900 zł w przypadku dziecka z niepełnosprawnością) miesięcznie, kierowane do aktywnych zawodowo rodziców na pokrycie kosztów organizowanej przez nich indywidualnej opieki nad dzieckiem;
- „aktywnie w żłobku” – do 1500 zł (1900 zł w przypadku dziecka z niepełnosprawnością) miesięcznie, ale nie więcej niż kwota ponoszonej opłaty za pobyt dziecka w instytucji opieki, służące dofinansowaniu kosztów objęcia dziecka opieką w instytucji;
- „aktywnie w domu” – 500 zł miesięcznie kierowane do rodziców, którzy nie są uprawnieni lub nie zdecydują się na korzystanie ze świadczenia „aktywni rodzice w pracy” lub „aktywnie w żłobku”. „Aktywnie w domu” zastąpiło mniej korzystny rodzinny kapitał opiekuńczy.

W budżecie państwa na 2025 rok na realizację świadczeń „Aktywny rodzic” zaplanowano 8 350,4 mln zł. W okresie od października 2024 do września 2025 r. ze świadczeń „aktywnie w pracy” skorzystało 159,6 tys., „aktywnie w domu” 142,2 tys., zaś ze świadczenia „aktywnie w żłobku” 204,9 tys. dzieci.

Warto też wspomnieć o przyjętych w ostatnich latach rozwiązaniach wpływających na uwarunkowania dzietności i sprzyjających zakładaniu rodziny, takich jak: „Edukacja Zdrowotna”, refundacja leczenia endometriozы, program In vitro, zmiana standardu organizacyjnego opieki okołoporodowej.

Należy mieć jednak świadomość, że nawet hipotetyczny i nagły wzrost współczynnika dzietności w Polsce do poziomu gwarantującego zastępowalność pokoleń, nie przełożyłby się na natychmiastową poprawę sytuacji demograficznej. Obserwując chociażby sam rynek pracy, należy mieć na względzie, że osoby urodzone dziś, wejdą na rynek pracy dopiero za około 20-25 lat, a więc nie rozwiążą aktualnych napięć na rynku pracy ani wyzwań związanych z finansowaniem systemu emerytalnego. Istotne są także przyszłe zmiany technologiczne, w tym automatyzacja i robotyzacja, które będą miały znaczący wpływ na strukturę zatrudnienia, wydajność pracy i potencjalne zmniejszenie presji na konieczność poszukiwania nowych zasobów pracy. W dłuższej perspektywie może to również oznaczać większą odporność systemów zabezpieczenia społecznego na skutki starzenia się ludności.

Starzenie się społeczeństwa stanowi wyzwanie dla stabilności finansowej każdego systemu emerytalnego. Ważne, by w obliczu niekorzystnych zmian demograficznych sytuacja systemu ubezpieczeń społecznych była stale monitorowana i analizowana pod kątem wydolności finansowej, uwarunkowań demograficznych oraz ekwiwalentności wypłacanych świadczeń.

Zachęcanie do aktywności zawodowej osób starszych jest ważne dla zachowania stabilności systemu zabezpieczenia społecznego i równowagi pomiędzy wpływami z transferów publicznych (podatków i składek) oraz wydatkami w postaci transferów socjalnych, adresowanych w szczególności do starszego pokolenia.

W 2024 r. dokonano przeglądu sprawozdania oceniającego wpływ działań na rzecz przedłużania kariery zawodowej i promowania pracy po przekroczeniu ustawowego wieku emerytalnego na skutek zmian wprowadzonych reformą podatkową (tzw. PIT-0 dla seniora w ramach reformy A4.5 wpisanej do Krajowego Planu Odbudowy). Aktywność zawodowa po przekroczeniu wieku emerytalnego musi być zawsze elementem decyzji indywidualnej seniora. Warunki pracy, stan zdrowia czy konieczność sprawowania opieki nad rodzicem/małżonkiem mają znaczący wpływ na decyzję o zakończeniu aktywności zawodowej.

Aktualnie prowadzone działania koncentrują się na przedłużaniu aktywności zawodowej osób starszych poprzez wdrażanie mechanizmów (opartych na zasadzie dobrowolności) zachęcających je do dłuższego pozostawania na rynku pracy. Tworzenie warunków do

kontynuowania aktywności zawodowej, również po osiągnięciu wieku emerytalnego, jest niezbędne ze względu na to, że polski system emerytalny jest systemem solidarnościowym. Ważne jest też kreowanie świadomości emerytalnej wśród ubezpieczonych, szczególnie wśród ludzi młodych.

W ramach systemu pomocy społecznej oferowane są ponadto różnorodne formy wsparcia, dedykowane osobom, które z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności wymagają codziennej opieki. Dzięki nim osoby starsze mogą pozostać w swoim środowisku rodzinnym i lokalnym, ze względu na zabezpieczenie wszystkich ich niezbędnych potrzeb. Daje to im szansę na dłuższe utrzymanie samodzielności, co oddala konieczność wsparcia instytucjonalnego np. w formie pobytu w domu pomocy społecznej i zapobiega deaktywizacji członków ich rodzin, którzy dzięki temu mogą w pełnym wymiarze pracować zawodowo. Zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej¹ i rozporządzeniami wykonawczymi w ramach systemu pomocy społecznej osoby potrzebujące, w tym starsze, mogą otrzymać wsparcie środowiskowe w formie:

- usług opiekuńczych świadczonych w miejscu zamieszkania;
- usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania w formie usług sąsiedzkich;
- specjalistycznych usług opiekuńczych świadczonych w miejscu zamieszkania;
- specjalistycznych usług dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- usług świadczonych w ośrodkach wsparcia;
- mieszkania treningowego i wspomaganego;
- usług wsparcia krótkoterminowego realizowanego w domach pomocy społecznej.

Celem realizacji zadań pomocy społecznej, np. organizacji wsparcia dla osób starszych, gmina może tworzyć również inne jednostki organizacyjne. Zadania gmin i powiatów w tym zakresie wynikają z opracowanych strategii rozwiązywania problemów społecznych, uwzględniających sytuację osób starszych. Za kreowanie dostępności usług dla osób starszych odpowiedzialny jest zatem przede wszystkim samorząd.

Ważną inicjatywą są w tym kontekście dwa programy:

- Korpus wsparcia seniorów. W jego ramach realizowany jest Moduł I, mający na celu wsparcie finansowe gmin w organizowaniu usług opiekuńczych świadczonych w formie usług sąsiedzkich dla osób w wieku 60 lat i starszych, a także Moduł II, którego celem jest dofinansowanie wydatków poniesionych przez gminy w związku z zakupem i pokryciem kosztów użytkowania tzw. opasek lub innych urządzeń bezpieczeństwa;
- Opieka 75+. Celem programu jest zwiększenie dostępności usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych usług opiekuńczych, dla osób w wieku 75+, które są osobami samotnymi lub samotnie gospodarującymi, a także tych pozostających w rodzinie.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowano politykę publiczną wyznaczającą strategiczne kierunki działań zmierzających do rozwijania usług społecznych, w tym realizowanych w środowisku zamieszkania. Uchwałą Rady Ministrów przyjęto dokument pod nazwą Strategia rozwoju usług społecznych, polityka publiczna do roku 2030 (z perspektywą do 2035 r.). Głównym założeniem strategii jest przygotowanie systemu realizacji usług społecznych dla osób potrzebujących wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, w szczególności z uwagi na podeszły wiek, niepełnosprawności, problemy wynikające ze stanu zdrowia psychicznego czy bezdomność, w taki sposób, aby mogły bezpiecznie i niezależnie funkcjonować w swoim miejscu zamieszkania.

Jednym z głównych celów jest upowszechnianie i rozwój centrów opiekuńczo-mieszkalnych oraz wdrożenie idei niezależnego życia, wspartej mieszkalnictwem wspomaganym.

---

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1214.

Informuję przy tym, że Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzi dialog z przedstawicielami organizacji związkowych, samorządów terytorialnych oraz strony społecznej.

Ponadto, na podstawie Zarządzenia nr 24 Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 czerwca 2024 r., powołano Zespół do spraw reformy systemu pomocy społecznej. Członkowie zespołu – eksperci, praktycy oraz osoby ze świata nauki - mają za zadanie wyznaczyć obszary i kierunki zmian, by na tej podstawie wypracować rozwiązania reformujące system pomocy społecznej (m.in. w zakresie wdrażania deinstytucjonalizacji, dostępności świadczeń, usług i innych form wsparcia w ramach systemu pomocy społecznej, a także sytuacji pracowników systemu pomocy społecznej). Reforma doprowadzi do integracji różnych form wsparcia i zacieśnienia współpracy między instytucjami państwowymi, samorządami, organizacjami pozarządowymi i lokalnymi społecznościami, co przyczyni się do zwiększenia skuteczności podejmowanych działań pomocowych.

Pakiet propozycji zmian do ustawy o pomocy społecznej, wychodzący naprzeciw zgłaszanym postulatom i wypracowany w ścisłej współpracy z praktykami, zakłada m.in.:

- wzmocnienie, dookreślenie charakteru oraz zwiększenie stabilności mieszkalnictwa wspomaganego, tak, aby mogło stanowić realną alternatywę dla pobytu w instytucjach całodobowych;
- wprowadzenie kluczowych dla właściwej realizacji usług społecznych definicji, w szczególności: deinstytucjonalizacji, streetworkingu i kręgów wsparcia - wraz z określeniem ich roli;
- uporządkowanie przepisów dotyczących tworzenia dokumentów strategicznych, w tym planów rozwoju usług społecznych i deinstytucjonalizacji.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej jest również jednym z resortów, w których realizowana jest reforma w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności nr A4.6 pn. „Wzrost współczynnika aktywności zawodowej określonych grup poprzez rozwój opieki długoterminowej”. Realizację reformy powierzono równolegle Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwu Zdrowia przy koordynacyjnym wsparciu Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej i Ministra ds. Polityki Senioralnej.

Instrumenty dedykowane wsparciu rodzin, tj. programy społeczne takie jak: „Rodzina 800+”, „Dobry Start”, czy „Aktywny Rodzic” uzupełnia ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych² (dalej: ustawa PIT). Zawarte w tym akcie przepisy przewidują:

- podatkową ulgę na dzieci, która umożliwia, przy spełnieniu określonych warunków, odliczenie od podatku kwoty za każde wychowywane dziecko (kwota miesięcznej ulgi wynosi: na pierwsze i drugie dziecko 92,67 zł; na trzecie dziecko 166,67 zł; na czwarte i każde kolejne dziecko 225 zł)³;
- dodatkowy zwrot dla rodzin, które nie mogą skorzystać w pełnym wymiarze z ulgi podatkowej na dzieci. Ustawa PIT przewiduje w takim przypadku uzyskanie zwrotu niewykorzystanej części ulgi w „brakującej wysokości”, nieprzekraczającej sumy składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne opłaconych przez podatnika⁴;
- ulgę dla rodzin 4+, z której mogą korzystać podatnicy wychowujący co najmniej 4 dzieci. Pozwala to na zwolnienie z podatku dochodowego przychodów uzyskiwanych przez rodziców do określonego limitu rocznego (85 528 zł), co znacząco zwiększa ich dochód do dyspozycji⁵;

---

² Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.

³ Art. 27f ustawy PIT.

⁴ Art. 27f ust. 8 ustawy PIT.

⁵ Art. 21 ust. 1 pkt 153 ustawy PIT.

- zwolnienie z podatku dochodowego świadczeń uzyskiwanych na gruncie programów „Rodzina 800+”, „Dobry start” czy „Aktywny rodzic”, co powoduje że całość świadczenia trafia bezpośrednio do rodzin⁶;
- możliwość łącznego opodatkowania małżonków oraz preferencyjny sposób opodatkowania osób samotnie wychowujących dzieci.

Dzięki preferencjom podatkowym i innym rozwiązaniom zawartym w ustawie PIT (np. uldze rehabilitacyjnej czy termomodernizacyjnej) efektywne stawki podatku są znacznie niższe od stawek nominalnych przewidzianych w tym akcie (12% i 32%). Ustawa PIT zawiera zatem preferencje, które pozwalają rodzinom na znaczne obniżenie, a nawet na całkowite zwolnienie z podatku należnego. Dane statyczne świadczą, że podatnicy chętnie korzystają ze wskazanych rozwiązań.

Informuję, że w Ministerstwie Finansów analizowano wprowadzenie wspólnego PIT dla rodzin i kwoty wolnej od podatku dla każdego członka rodziny. Zastosowanie ilorazu podatkowego w warunkach 2026 roku wiązałyby się ze zmniejszeniem dochodów z PIT o ok. 18,1 mld zł⁷, a 57,6% korzyści trafiłoby do rodziców z grupy 10% najlepiej zarabiających podatników (do rodziców z dolnej połowy rozkładu dochodów około 4,4%). Średnia korzyść 10% najlepiej zarabiających podatników byłaby więc ponad dwunastokrotnie wyższa, niż tych osiągających dochody mniejsze lub równe medianie dochodów na skali podatkowej.

Trzeba przy tym podkreślić, że w 2024 r. klin podatkowy „modelowego singla” był w Polsce o 22,8 punktu procentowego wyższy niż modelowej rodziny z dwójką dzieci i jednym pracującym rodzicem, co przekładało się na drugi najwyższy poziom preferencji dla rodzin z dziećmi wśród krajów OECD.⁸

Zgodnie z dokumentem programowym Rady Ministrów „Odzyskać kontrolę. Zapewnić bezpieczeństwo. Kompleksowa i odpowiedzialna strategia migracyjna Polski na lata 2025–2030” przyjmuje się, że imigracja nie będzie traktowana jako główne narzędzie służące rozwiązywaniu problemów demograficznych. Kluczową rolę mają odegrać działania podejmowane w ramach polityki społecznej, zatrudnienia oraz gospodarczej, wspierające aktywizację krajowych zasobów pracy. Jednocześnie uznaje się, że imigracja zarobkowa, prowadzona w sposób kontrolowany i bezpieczny, może pozytywnie oddziaływać na konkurencyjność gospodarki, zwłaszcza poprzez uzupełnianie braków kadrowych w zawodach deficytowych.

Ze względu na utrzymujący się trend demograficzny rośnie znaczenie zmian jakościowych na rynku pracy, których celem jest wspieranie aktywności zawodowej osób starszych. Trzeba przy tym wyraźnie podkreślić, że Rząd nie planuje podniesienia wieku emerytalnego, lecz promuje rozwiązania sprzyjające dłuższemu pozostawaniu seniorów na rynku pracy.

Polski system emerytalny zawiera mechanizmy motywujące do opóźniania momentu przejścia na emeryturę – gromadzenie dodatkowych składek oraz późniejsze zakończenie aktywności zawodowej skutkuje wyższą emeryturą, wypłacaną do końca życia.

Ponadto, osoby, które osiągnęły wiek emerytalny i pomimo nabycia uprawnień, nie otrzymują emerytury lub renty a nadal są aktywne zawodowo, mogą skorzystać z ulgi podatkowej dla pracujących seniorów. Jest to zwolnienie od podatku dochodowego

---

⁶ Art. 21 ust. 1 pkt 8, pkt 8f i pkt 24 ustawy PIT.

⁷ Obliczenia za pomocą modelu mikrosymulacyjnego Ministerstwa Finansów i Gospodarki i indywidualnych danych PIT/ZUS z 2023 r. Dane zwaloryzowano na 2026 r. przy zastosowaniu wytycznych Ministra Finansów dotyczących użycia wskaźników makroekonomicznych: <https://www.gov.pl/web/finanse/wytyczne-sytuacja-makroekonomiczna>.

⁸ OECD (2025), Taxing Wages 2025: Decomposition of Personal Income Taxes and the Role of Tax Reliefs, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/b3a95829-en>, s. 30.

przychodów z tytułu pracy na etacie, umowy zlecenia⁹ lub prowadzenia działalności gospodarczej do kwoty 85 528 zł¹⁰. W 2023 r. przychody zwolnione od podatku wykazało ponad 142 tys. podatników korzystających z ulgi dla pracujących seniorów.

Pracownicy znajdujący się w okresie przedemerytalnym korzystają ze szczególnej ochrony wynikającej z przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.- Kodeks pracy (K.p.)¹¹ Zgodnie z art. 39 K.p., pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę osobie, której do osiągnięcia wieku emerytalnego pozostało nie więcej niż cztery lata, pod warunkiem, że dotychczasowy okres zatrudnienia umożliwia jej nabycie prawa do emerytury wraz z osiągnięciem tego wieku.

Na mocy art. 261 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia z dnia 20 marca 2025 r.¹², pracodawcy i inne jednostki organizacyjne, zatrudniające kobiety w wieku co najmniej 55 lat i mężczyzn w wieku co najmniej 60 lat są całkowicie zwolnione z obowiązku odprowadzania za nich składek na Fundusz Pracy. Nie są za te osoby odprowadzane również składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Dodatkowo, na mocy art. 262 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, pracodawcy nie opłacają składek na Fundusz Pracy przez 12 miesięcy za osoby zatrudnione, które ukończyły 50 rok życia i w okresie 30 dni przed dniem zatrudnienia pozostawały w ewidencji bezrobotnych powiatowego urzędu pracy.

Osoby starsze, które utracą zatrudnienie mogą liczyć na pomoc urzędów pracy. W ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia, która weszła w życie 1 czerwca br. wprowadzono zmiany w działaniu publicznych służb zatrudnienia, uwzględniając potrzeby grup znajdujących się w trudnej sytuacji na rynku pracy, m.in. osób po 50 roku życia, w tym osób, które osiągnęły wiek emerytalny.

Bezrobotni powyżej 50 roku życia mogą skorzystać z dłuższego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych wynoszącego maksymalnie 365 dni, pod warunkiem, że posiadają co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku. Ponadto, na mocy art. 69 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, osobom bezrobotnym powyżej 50 roku życia (obok 6 innych grup) przysługuje pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w formach wsparcia określonych w ustawie. Standardowe formy pomocy obejmują m.in. roboty publiczne, prace interwencyjne, staże, szkolenia, prace społecznie użyteczne czy poradnictwo zawodowe.

Od stycznia do września 2025 r. udział w aktywnych programach rynku pracy rozpoczął ok. 3,9 tys. osób z grupy wiekowej 60+, z czego: 1,4 tys. rozpoczęło prace społecznie użyteczne, 0,9 tys. roboty publiczne, 0,5 tys. podjęło zatrudnienie w ramach prac interwencyjnych, 0,4 tys. podjęło staż, po 0,2 tys. osób podjęło pracę w ramach refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz rozpoczęło szkolenie¹³.

Ponadto art. 141 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia umożliwia pracodawcy lub przedsiębiorcy uzyskanie dofinansowania do wynagrodzenia zatrudnionej osoby bezrobotnej powyżej 50 roku życia, jeśli nie była ona zatrudniona lub nie wykonywała innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy bezpośrednio przed zarejestrowaniem się jako bezrobotna. Dofinansowanie przysługuje przez 12 miesięcy w kwocie nie wyższej niż połowa wynagrodzenia minimalnego miesięcznie za każdego zatrudnionego bezrobotnego. Pracodawca/przedsiębiorca ma obowiązek utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez 6 miesięcy z własnych środków. W okresie styczeń-wrzesień 2025 r.

---

⁹ Z wyjątkiem przychodów uzyskanych na podstawie umów zawieranych w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej oraz przychodów uzyskanych na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze

¹⁰<https://www.podatki.gov.pl/pit/ulgi-odliczenia-i-zwolnienia/ulga-dla-pracujacych-seniorow/>

¹¹ Dz.U. z 2025 r. poz. 277.

¹² Dz.U. z 2025 r. poz. 620.

¹³ Dane z systemu CeSAR pobrane 16 października 2025 r.

przyznano dofinansowanie na zatrudnienie prawie 980 bezrobotnych, którzy ukończyli 50 rok życia, w tym 98 osób, które ukończyły 60 lat¹⁴.

Art. 141 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewiduje również pomoc dla pracodawców lub przedsiębiorców chcących zatrudniać osoby poszukujące pracy w wieku poprodukcyjnym. Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia wprowadziła możliwość uzyskania dofinansowania do wynagrodzenia zatrudnionej osoby poszukującej pracy, która ukończyła 60 lat lub 65 lat odpowiednio w przypadku kobiet i mężczyzn, o ile nie była zatrudniona lub nie wykonywała innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy, bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako poszukująca pracy. Miesięcznie dofinansowanie przysługuje w kwocie nie wyższej niż połowa wynagrodzenia minimalnego za każdą zatrudnioną osobę, która poszukiwała pracy. Umowa o zatrudnienie bezrobotnego skierowanego, poszukującego pracy jest zawierana na okres do 12 miesięcy. Dofinansowanie jest przyznawane na 1 miesiąc z tym, że może być przyznane wielokrotnie w okresie obowiązywania umowy. Za każdy miesiąc refundowanego zatrudnienia pracodawca lub przedsiębiorca jest zobowiązany w kolejnym miesiącu zatrudniać seniora na własny koszt.

Centralny Instytut Ochrony Pracy (CIOP) prowadzi kampanie mające na celu oddziaływanie na postawy pracowników i pracodawców. W październiku 2025 r. CIOP rozpoczął kampanię „Siła Wieku” poświęconą roli osób powyżej 50 roku życia na rynku pracy oraz zagadnieniu dbałości o zdrowie jako kluczowego warunku długiej aktywności zawodowej. W ostatnim czasie CIOP przeprowadził badania w zakresie zarządzania zdrowiem osób starszych pracujących w formule zdalnej i hybrydowej, zorganizował też konferencję promującą dobre praktyki zarządzania wiekiem w organizacji.

Wskazane działania przynoszą wymierne korzyści. W ostatnich latach liczba pracujących emerytów wyraźnie rośnie. W grudniu 2024 r. pracowało 872,6 tys. osób z ustalonym prawem do emerytury, co oznacza, że w ciągu 9 lat liczba pracujących emerytów wzrosła o 51,7%.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Aleksandra Gajewska

Sekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

---

¹⁴ Dane z systemu CeSAR pobrane 16 października 2025 r.